

AWM

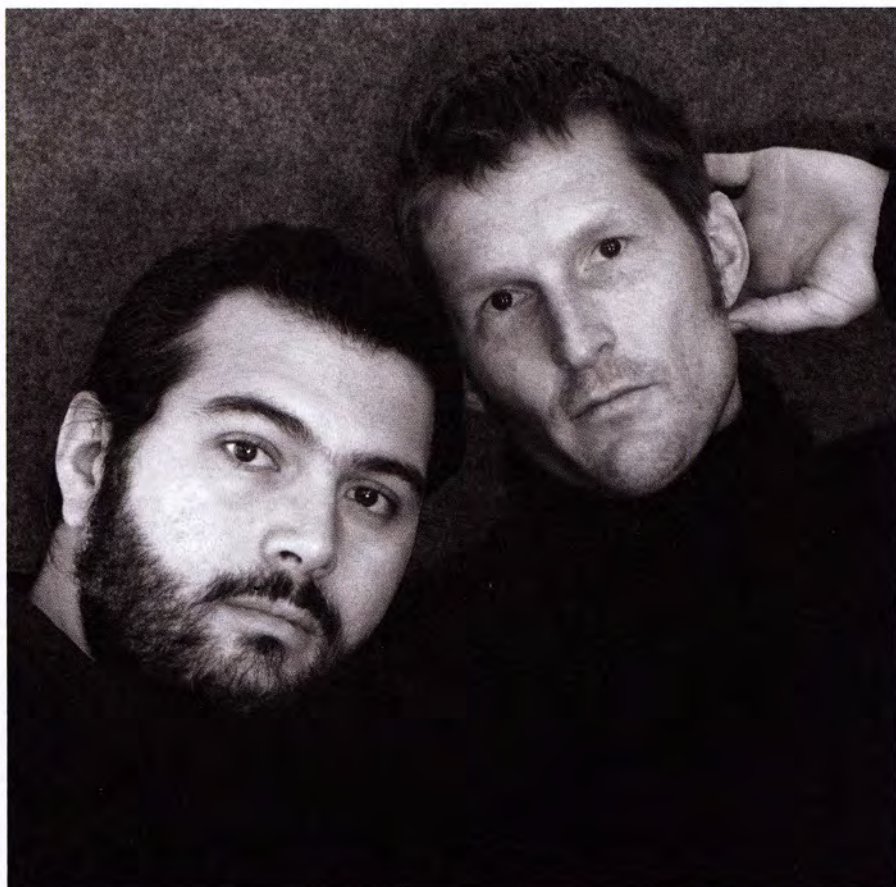
de architectuur voorbij
nummer 46 7e jaargang dec/jan 2012 — € 15—

Architectenweb Magazine

Ondergronds Drents Museum Politiek
PVV Grondstof Biobased materialen
Interview Hans Kuiper en Tom Weghorst
Jurk Baksteen Hergebruik materialen
WORM Contextueel Entreegebouw
Paleis Het Loo Renovatie Telexgebouw

46

PODIUM

Aayu

Er is veel dat van ontwerpen een teleurstellende bezigheid maakt, en het lijkt steeds meer te worden. Een hardhouten kozijn kan niet hergebruikt worden omdat drie manuren 120 euro kost en een nieuw kozijn 30 euro. De timmerman is te duur en heeft toch geen erg gewaardeerd beroep. Terwijl ooit een timmerman de eerste 'architect' was.

De betere bouwkundestudenten sketch-uppen glanzende steenmappings op gefacetteerde gevels waar vijf vlakken in één punt samen komen; geen aannemer in Nederland die dat kan maken, geen opdrachtgever die dat betaalt. In plaats daarvan wordt enthousiast geld uitgegeven aan

advocaten, marketing, ambitiedocumenten over duurzaamheid en slimme telefoons die gemaakt zijn om na twee jaar onreparabel stuk te zijn. Er zijn kamers van 10m² voor 600 euro te huur naast hectaren met lege, glazen kantoorparken. Het is altijd de prijs, niet het product. Een huis mag niks kosten, maar er moet wel aan verdiend worden. Wat zitten we toch nog steeds te ontwerpen?

Ontwerpen betekent: een verhaal vertellen. Ik ontdek een oud gebouw, schoonheid met rimpels, een gat in de matrix van de stad, een fout in de melodie. Ik zie zonlicht op fijn gevoegd baksteen, ik dagdroom wit stucwerk tussen eikenhout. Zien is al ontwerpen, luisteren en vertellen is één ding. Voor de kinderen een goudgele vloer, voor de ambtenaar een prachtig uitzicht, de straat krijgt een nieuw gezicht erbij – een karakterkop zo te zien.

Het is klaar. Het gebouw warmt op van de zon, gras groeit op het dak, de timmerman is trots, mensen genieten

van de ruimte, elke dag. Hiermee kunnen we wel even verder, materie die aan de vergankelijkheid onttrokken is, voor even, voor vijftig jaar. Ooit mag het wel vergaan, hout verrot, baksteen brokkelt, ik ben zelf al lang weg, plaats voor iets anders, het begint opnieuw.

Biologisch Ontwerpen betekent: deel zijn van het verhaal. Er was iemand voor me, er komt iemand na mij, het hoort bij elkaar. Oude vormen in natuurlijke materialen, oude materialen in nieuwe vorm, hoe eerlijker ik het vertel, hoe intenser ik het zelf beleeft. Hoe blijer ik mensen ermee maak, hoe blijer ik word, zonlicht in het bos, zonlicht op een gevel van zilvergrijs hout, alles vergaat, maar hoe mooi kan dat zijn! Ik ben getroost. Een eerlijk verhaal, met happy end.—

In samenwerking met De Olifantenkooi vraagt AWM aan verschillende ontwerpers hun visie op het ontwerpvak onder woorden te brengen in een zelfgeschreven tekst.